

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Laodiceană - Numărul douăzeci

Jeff Pippenger

2025-12-26

Numărul douăzeci

Cartea lui Ioel arată că distrugerea viei lui Dumnezeu are loc în a patra generație.

Cuvântul Domnului care a venit către Ioel, fiul lui Petuel.

Ascultați aceasta, bătrânilor, și luați aminte, toți locuitorii țării. S-a întâmplat oare aceasta în zilele voastre sau chiar în zilele părinților voștri? Povestiți copiilor voștri despre ea, iar copiii voștri să spună copiilor lor, și copiii lor altei generații.

Ceea ce a lăsat lăcusta tăietoare a mâncat lăcusta; și ceea ce a lăsat lăcusta a mâncat viermele; și ceea ce a lăsat viermele a mâncat omida.

Deșteptați-vă, voi, bețivilor, și plângeți; și văitați-vă, toți voi cei ce beți vin, din pricina mustului; căci vi s-a luat de la gură. Ioel 1:1–5.

Pilda celor zece fecioare este pilda adventismului, iar trezirea din pildă are loc atunci când grâul și neghina sunt despărțite, moment în care neghina se trezește la realitatea că a fost „tăiată” de la „vinul nou”. Expresia „tăiat” reprezintă primul pas legământal al lui Avram, când o juncă, o capră și un berbec au fost tăiate în două părți în ritualul de ratificare a legământului prin sânge. În chiar același pasaj al legământului, Dumnezeu arată că Își va cerceta poporul prin judecată în timpul celei de-a patra generații.

Og han sagde til Abram: Du skal vide for vist, at dit afkom skal være fremmed i et land, som ikke er deres, og de skal tjene dem; og de skal plage dem i fire hundrede år. Men også det folk, som de skal tjene, vil jeg dømme; og derefter skal de drage ud med stor rigdom. Og du skal gå til dine fædre i fred; du skal begraves i en god alderdom. Men i det fjerde slægtled skal de vende tilbage hertil; thi amoritternes misgerning er endnu ikke fuld. 1 Mosebog 15:13–16.

Când profeția s-a împlinit în a patra generație, în generația lui Moise, Domnul a dat Cele Zece Porunci ca simbol al legământului dintre Dumnezeu și poporul Său ales. În cea de-a doua dintre aceste zece legi, lumina celor patru generații ale lui Avram a fost mărită.

Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele de sub pământ. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsesc nelegiuirea părinților în copii până la al treilea și al patrulea neam al celor ce Mă urăsc; și-Mi arăt îndurarea până la al miilea neam față de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele. Exodul 20:4–6.

Patru generațiile legământului lui Abram au fost încorporate în amplificarea caracterului lui Dumnezeu ca Dumnezeu gelos. Gelozia Sa este pusă în contrast cu chipurile cioplite. În cea de-a

patra generație a lui Abram găsim, de asemenea, o judecată progresivă. Judecata a venit asupra națiunii în care poporul lui Dumnezeu era în robie, precum și asupra poporului lui Dumnezeu, iar după aceea aveau să fie judecați amoriții. Abram identifică un proces progresiv de judecată care începe cu casa lui Dumnezeu și înaintează progresiv prin lume, iar porunca a doua arată că procesul judecării împarte omenirea într-o categorie a celor care Îl urăsc pe Dumnezeu și într-o categorie a celor care Îl iubesc pe Dumnezeu, prefigurând astfel legea duminicală, care strigă: „Dacă Mă iubiți, păziți poruncile Mele.”

În aceeași perioadă în care Legea este dată la Sinai, lui Moise i se descoperă caracterul lui Dumnezeu.

Și Domnul i-a zis lui Moise: „Cioplește-ți două table de piatră ca cele dintâi; și Eu voi scrie pe aceste table cuvintele care erau pe tablele dintâi, pe care le-ai sfărâmat. Fii gata dimineața și suie-te dimineața pe muntele Sinai și înfățișează-te acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui. Nimeni să nu se suie cu tine și nimeni să nu fie văzut pe tot muntele; nici turmele, nici cirezile să nu pască înaintea muntelui aceluia.”

Și a cioplit două table de piatră ca cele dintâi; și Moise s-a sculat dis-de-dimineață și s-a suit pe muntele Sinai, așa cum îi poruncise Domnul, și a luat în mână sa cele două table de piatră. Și Domnul S-a coborât în nor, a stat acolo cu el și a rostit Numele Domnului. Și Domnul a trecut pe dinaintea lui și a rostit,

Domnul, Domnul Dumnezeu, milostiv și îndurător, îndelung răbdător și bogat în bunătate și adevăr, care păstrează îndurarea pentru mii, iartă nelegiuirea, fărădelegea și păcatul, dar nicidecum nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat; cercetând nelegiuirea părinților asupra copiilor și asupra copiilor copiilor lor, până la a treia și a patra generație.

A Mose s-a grăbit, și și-a plecat capul până la pământ, și s-a închinat. Și a zis: Dacă acum am găsit har în ochii Tăi, Doamne, să meargă, Te rog, Domnul meu în mijlocul nostru; căci acesta este un popor cu grumazul înțepenit; și iartă nelegiuirea noastră și păcatul nostru, și ia-ne ca moștenirea Ta. Exodul 34:1–9.

A doua dare a legii se armonizează cu diagrama pionierilor din 1850. Primele table au fost sfărâmate, iar prima tablă avea o eroare în cifre. Israelul antic a fost atunci făcut depozitarul legii, iar Israelul modern a fost atunci făcut depozitarul legii lui Dumnezeu și al legilor Cuvântului profetic al lui Dumnezeu. Când cele două table au fost introduse pentru prima dată, în tabără a existat o răzvrătire literală, iar când diagrama din 1850 a fost introdusă, în tabără fierbea o răzvrătire spirituală. Profeția lui Avram despre a patra generație a fost împlinită prin Moise în a patra generație, când Dumnezeu a extins descoperirea judecării în a patra generație, în porunca a doua. Chipurile cioplite au devenit contrafacerea adevăratei închinări aduse lui Dumnezeu, iar gelozia caracterului lui Dumnezeu a fost legată de judecată. Apoi Moise a privit slava lui Dumnezeu. El a văzut gelozia lui Dumnezeu ca un element al caracterului lui Dumnezeu, așa cum este reprezentat prin „numele” Său, și este prezentată relația dintre închinător și păcatele părinților lor.

Când Hristos a curățit Templul întâia dată, atunci ucenicii și-au adus aminte că râvna pentru casa Lui Îl mistuia. „Râvna” este cuvântul „gelozie”. Caracterul lui Dumnezeu care Își exprimă gelozia este motivația care L-a condus pe Hristos să-Și curețe Templul, iar atributul profetic al necesității de a mărturisi acele păcate ale părinților voștri avea să devină mai târziu un element esențial al chemării la pocăință în judecata „de șapte ori” din Levitic douăzeci și șase. „A patra generație” a lui Avram capătă o greutate tot mai mare pe măsură ce continuă de-a lungul istoriei legământului. Cartea lui Ioel reprezintă timpul ploii târzii, care are loc în zilele din urmă. Cartea lui Ioel își expune mesajul prin introducerea mesajului celor patru generații, ca temă care a fost consemnată în chiar primul pas al legământului întreit al lui Avram cu Dumnezeu. Acea temă își atinge concluzia în cartea lui Ioel.

Odată ajunsă în Țara Făgăduinței, Chivotul legământului a fost așezat la Șilo, unde Eli, marele preot, rău și nehibzuit, și cei doi fii corupți ai săi sunt puși în contrast cu chemarea lui Samuel. Șilo avea să devină o etapă în călătoria Chivotului, care era simbolul legământului. După ce Chivotul a fost folosit ca simbol al dărmării zidurilor Ierihonului, el a rămas la Șilo timp de aproximativ patru sute de ani, până la moartea lui Eli și a fiilor săi nelegiuiți. Apoi a fost capturat de filistenii, iar mai târziu, când David a mutat Chivotul la Ierusalim, s-a împlinit prima ilustrare a intrării triumfale în Ierusalim. Scopul declarat al mutării simbolului legământului la Ierusalim a fost acela că Dumnezeu a ales să-Și așeze Numele în Ierusalim, iar Numele Său este asociat cu gelozia Sa, care este asociată cu judecata Sa geloasă în a patra generație.

La legea duminicală, Domnul va înălța biserica triumfătoare mai presus de toate dealurile și munții, iar neamurile vor zice: „Veniți și să ne suim la Casa lui Dumnezeu.”

ഇങ്ങ്ങനേ സംഭവിക്കുകയും അന്തിമദിവസങ്ങളിൽ: യഹോവയുടെ ആലയത്തിന്റെ പർവ്വതം പർവ്വതങ്ങളുടെ ശിഖരത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടും; അത് കുന്ദകളെക്കൊണ്ട് ഉയർത്തപ്പെടും; സകല ജാതികളും അതിലേക്കു ഒഴുകിവരും. അനേകം ജനങ്ങൾ ചെന്നു പറയും: വരുവിൻ, നാം യഹോവയുടെ പർവ്വതത്തിലേക്കു, യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിലേക്കു കയറിപ്പോകാം; അവൻ തന്റെ വഴികളെക്കുറിച്ചു നമ്മെ ഉപദേശിക്കും; നാം അവന്റെ പാതകളിൽ നടക്കും; സീയോനിൽനിന്നു ന്യായപരമാണം പുറപ്പെടും, യെരൂശലേമിൽനിന്നു യഹോവയുടെ വചനവും. യശയ്യാവു 2:2, 3.

Cuvântul Domnului iese din Ierusalim, căci acolo a ales El să-Și așeze „Numele”. Cu Moise, „Domnul S-a coborât în nor, a stat acolo cu el și a rostit Numele Domnului. Domnul a trecut pe dinaintea lui și a rostit,

Domnul, Domnul Dumnezeu, îndurător și milostiv, îndelung răbdător și bogat în bunătate și adevăr, păstrând îndurarea pentru mii, iertând nelegiuirea, călcarea de lege și păcatul, dar nicidecum nu socotește pe cel vinovat drept nevinovat; cercetând nelegiuirea părinților asupra copiilor și asupra copiilor copiilor lor, până la al treilea și la al patrulea neam. Exodul 34:6, 7.

Numele” Său este caracterul Său, iar caracterul lui Dumnezeu este deopotrivă profund complex și profund simplu. Dumnezeu este dragoste — aceasta este exprimarea simplă, dar desăvârșită, a caracterului Său. Adevărul legământului dat lui Avraam despre „a patra generație a judecății” a fost extins „poruncă peste poruncă”, prin lumina suplimentară a celei de-a doua porunci cu privire la a patra generație. Apoi experiența lui Moise dezvoltă lumina legăturii dintre a patra generație și caracterul lui Dumnezeu, adăugând lumina geloziei Sale. Inspirația a definit caracterul drept „gânduri și simțăminte unite”, dar Inspirația ne-a și făcut cunoscut că gândurile noastre nu sunt ca gândurile lui Dumnezeu. Caracterul Său este gândurile și simțămintele Sale unite, iar caracterul Său are atât de multe fațete dincolo de simplele noastre gânduri și simțăminte omenești, încât deosebirea este aceasta: gândurile Sale sunt mai înalte decât cerurile față de pământ.

Căci gândurile Mele nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Mele, zice Domnul. Ci, cât sunt de sus cerurile față de pământ, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre. Isaia 55:8, 9.

ដូច្នោះ នេះគឺជាគំនិតមួយសម្រាប់មនុស្សសយកទៅពិចារណា៖ បុរសិសបរិព្វះលក្ខណៈរបស់ព្រះ ត្រូវបានគំណាងដោយព្រះនាមរបស់ទ្រង់ នោះរាល់ការសម្រុងដៃនៃព្រះនាមរបស់ទ្រង់ ក៏ជាការសម្រុងដៃនៃព្រះលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ដែរ។ សិស្សបានកែលម្អពីនិយមន័យ បិទត្រា និងបរិក្ខារព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ទ្រង់; Palmoni គឺជាព្រះអនុបាយ អនុករណ៍អាថ៌កំបាំង ដល់គំនិតមួយចេញពីដីសង្កត់ ហើយក៏ជាគុម្ពពោតដល់នេះ ជាសសរកុលវិទ្យា មហាទេវតា Michael ហើយបន្តទៅទៀតគតិយប័ណ្ណ។ គុណលក្ខណៈនានានៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ ដូចដល់ត្រូវបានគំណាងដោយព្រះនាមផ្សេងៗរបស់ទ្រង់ មានដោយឥតទីបញ្ចប់។ “គំនិតមួយសម្រាប់មនុស្សសយកទៅពិចារណា” គឺនេះ៖ ក្នុងចំណោមការសម្រុងដៃផ្សេងៗជាច្រើនទាំងអស់នៃព្រះលក្ខណៈរបស់ព្រះ ដល់ត្រូវបានស្គាល់ថាមាន តើអ្វីជាសារៈសំខាន់—ដល់នៃក្នុងជំហានសញ្ញាព្រះមហាក្សត្រដំបូងបង្អស់ ដល់នៃការសញ្ញាព្រះមហាក្សត្រដំបូងបង្អស់—“ការជំនុំជម្រះជំនាន់ទីបួន” គឺជាសច្ច កុត្តិយនៃការណ៍មូលដ្ឋាននៃក្នុងសញ្ញាព្រះមហាក្សត្រដំបូង—ដល់នៃលុះបញ្ចប់ព្រះនាមរបស់ទ្រង់?

Și i-a zis lui Abram: „Să știi cu siguranță că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu este a ei și le va sluji; iar aceia o vor asupri patru sute de ani. Dar și neamul acela, căruia îi vor sluji, îl voi judeca Eu; și după aceea vor ieși cu mari bogății. Iar tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat la o bătrânețe fericită. Dar în a patra generație se vor întoarce aici; căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă deplina măsură.” Geneza 15:13–16.

Caracterul lui Dumnezeu ca Judecător al oamenilor și al națiunilor le îngăduie oamenilor o perioadă de încercare, reprezentată prin patru generații. Dumnezeu este Judecătorul; El este milostiv, El este îndelung-răbdător și aduce judecata oamenilor și a națiunilor la încheiere în a patra generație. Declarația fundamentală a lui Dumnezeu în legământul Său cu un popor ales include judecata celei de-a patra generații. Așa cum solia primului înger posedă toate caracteristicile fiecăreia dintre cele trei solii îngerești individuale, tot astfel, primul pas al legământului lui Avram posedă caracteristicile întregului legământ întreit. Numele lui Dumnezeu este acela că El este Judecătorul milostiv, care judecă în a patra generație. Orice alt pas din istoria

legământului unui popor ales se clădește pe această temelie.

Când cartea lui Ioel este așezată la trezirea Strigătului de la Miezul Noptii din versetul cinci, iar „mustul” este „înlăturat” de la gura lor, introducerea acelei despărțiri finale de legământ a unui popor ales al legământului este solia fundamentală a legământului care expune răzvrătirea poporului legământului, care este apoi „înlăturat” ca fiind împlinită în a patra generație. Ei sunt „înlăturați” pentru că nu au înțeles solia fundamentală a legământului.

अधिक बरुका दनिहरूमा जब वाचाको शीर्ष-पत्थरसम्बन्धी सन्देश “नयाँ दाखमद्य” को रूपमा प्रस्तुत गरिन्छ, त्यस बेला उत्पत्ति अध्याय पन्ध्रका चार पदहरूमा रहेको वाचाको त्यो आधारभूत सन्देश नै नाप्ने डण्डा—न्यायको त्यो रेखा हो—जसद्वारा मापन गरिन्छ। “नयाँ दाखमद्य” “काटी लड्दैदा” एफ्राइमका मतवालाहरूको जागरणसँग सम्बन्धित गम्भीरता वास्तवमै त्यतबिलामात्र बुझिन्छ—जब त्यसलाई पछिल्ला वर्षाको परीक्षाको अवधमि वदिरोही चुनिएको प्रजाको अन्तमि चौथो पुस्तावर्द्धिको न्यायघोषणाको सन्दर्भभतिर राखिन्छ।

În Geneza șaptesprezece, găsim al doilea pas al legământului întreit cu Avraam:

Și Dumnezeu a zis lui Avraam: „Tu să păzești, deci, legământul Meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam. Acesta este legământul Meu, pe care să-l păziți, între Mine și voi și sămânța ta după tine;”

Toți copiii de parte bărbătească dintre voi să fie tăiați împrejur. Să vă tăiați împrejur în carnea prepuțului vostru; și acesta să fie semnul legământului dintre Mine și voi. La vârsta de opt zile, orice copil de parte bărbătească dintre voi să fie tăiat împrejur, din neam în neam: fie cel născut în casă, fie cel cumpărat cu bani de la orice străin care nu este din sămânța ta. Atât cel născut în casa ta, cât și cel cumpărat cu banii tăi trebuie neapărat să fie tăiat împrejur; și legământul Meu să fie în carnea voastră un legământ veșnic. Iar copilul de parte bărbătească netăiat împrejur, a cărui carne a prepuțului nu a fost tăiată împrejur, sufletul acela să fie nimicit din mijlocul poporului său; a călcat legământul Meu. Geneza 17:9–14.

Al doilea pas oferă o a doua mărturie simbolului de a fi „nimicit”. Cuvântul tradus prin „nimicit” își găsește rădăcina în animalele pe care Avram le-a tăiat în două în capitolul cincisprezece, iar în pasaj, oricine nu este circumcis va fi „nimicit” din legământ. Circumcizia a fost înlocuită de botez în istoria legământului, unde Hristos confirma aceste adevăruri chiar atunci, și, din acest motiv, El, ca pilda noastră, a fost înviat în ziua a opta.

Iyo kimenyetso cyari gusohozwa ku munsu wa munani, nk'uko byashushanyijwe n'imitima umunani yari mu nkuge. Ni mu ntambwe ya kabiri hagaragarizwa ikigeragezo kigaragara n'amaso, cyaba ari Isirayeli ihitamo hagati y'abahanuzi ba Yezebeli n'aba Eliya mbere y'urubanza rwashyizwe mu bikorwa na Eliya, cyangwa se uko mu maso ha Daniyeli, Shaduraki, Meshaki na Abedenego hahingukaga harushijeho kuba heza kandi hibiye kurusha abaryaga ibyokurya by'umwami; ikigeragezo cya kabiri ni icy'amaso. Gukebwa ni ikimenyetso cy'ubugingo, kandi ya mitima umunani yari mu nkuge ishushanya abariho mu buryo butandukanye n'abapfuye.

În istoria lui Hristos, când semnul legământului a trecut la botez, apostolul Pavel a folosit însăși istoria legământului din aceste versete pentru a demonstra marea schimbare din istoria

legământului. El a folosit carnea care este tăiată împrejur în circumcizie ca simbol al omului în relație cu divinitatea și ca simbol al naturii inferioare a omului în relație cu natura superioară a omului. Pavel i-a învățat pe ucenicii săi folosind Cuvântul profetic al lui Dumnezeu, iar scopul său, ca „cel care a fost ales” (așa cum înseamnă numele său, Saul), era să identifice marea schimbare din istoria legământului reprezentată de trecerea de la Israelul literal la Israelul spiritual ca popor al legământului lui Dumnezeu. În împlinirea lucrării care i-a fost încredințată, el și-a prezentat solia profetică în contextul istoriei legământului.

Geneza șaptesprezece reprezintă a doua etapă a celor trei etape fundamentale ale legământului, care își găsesc împlinirea omega în cei trei îngeri din Apocalipsa paisprezece. Etapa a doua este reprezentată de semnul circumciziei, prefigurând sigiliul lui Dumnezeu asupra celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt steagul, ce reprezintă testul vizibil. Cei trei îngeri sunt omega legământului alfa al lui Avraam. A treia etapă pentru Avraam a fost capitolul douăzeci și doi.

Și îngerul Domnului a chemat a doua oară pe Avraam din ceruri și a zis: „Pe Mine Însumi am jurat, zice Domnul, pentru că ai făcut lucrul acesta și nu l-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, de aceea te voi binecuvânta cu adevărat și îți voi înmulți foarte mult sămânța, ca stelele cerului și ca nisipul de pe țărmul mării; și sămânța ta va stăpâni poarta vrăjmașilor ei. Și în sămânța ta vor fi binecuvântate toate neamurile pământului, pentru că ai ascultat de glasul Meu.” Geneza 22:15–18.

Verse one din chapit la deklare: „Epi, apre bagay sa yo, Bondye te teste Abraram, e li te di l: Abraram; epi li te reponn: Men mwen, men m isit la.” Bondye te teste Abraram, konsa Li te make yon dènye eprèv anvan twazyèm pwononsyasyon alyans lan. Lè Abraram te pase eprèv la, lè sa a kat dènye vèsè alyans Abraram nan ki gen twa pati yo te pwoklame. Paske Abraram te “obeyi” vwa Bondye, ki nan pasaj sa a se “vwa alyans” Li, Abraram t ap beni kòm papa nasyon yo. Twazyèm zanj lan se yon eprèv, ki menm jan ak Abraram reprezante yon eprèv ki demontre karaktè, e karaktè a chita sou si ou kwè Bondye, jan Abraram te fè sa, oswa non. Moun ki pase eprèv la, menm jan ak Abraram, pral sèvi pou ranmase tout nasyon sou latè. Disèt vèsè yo, ki soti nan twa chapit, idantifye alyans ki genyen ant Bondye ak yon pèp chwazi; e lè yo fè sa yo reprezante alfa istwa alyans yon pèp chwazi; epi konsa, vèsè sa yo reprezante tou omega istwa alyans lan jan sa parèt nan leve kanpe san karannkat mil yo.

Câți dintre noi ar cumpăra o casă sau un vehicul fără să cerceteze mai întâi termenii contractului? Câți adventiști de ziua a șaptea laodiceeni știu că însăși prima clauză a contractului lor de legământ cu Dumnezeu constă în faptul că Dumnezeu Se identifică drept Dumnezeul milostiv care aduce judecata până la a patra generație? Tragedia este că ei nu cunosc adevărurile fundamentale ale istoriei millerite și nici adevărurile fundamentale ale relației de legământ pe care o mărturisesc, iar din această pricină ei, asemenea Israelului din vechime, nu cunosc vremea cercetării lor. Încheierea acelei perioade de cercetare, care a început la 11 septembrie, este momentul când sunt treziți la miezul nopții numai pentru a-și da seama că sunt tăiați.

Vom continua în articolul următor.

„La 18 aprilie, la două zile după ce scena clădirilor care se prăbușeau trecuse pe dinaintea mea, m-am dus să împlinesc un angajament la Biserica de pe Carr Street, Los Angeles. Pe când ne apropiam de biserică, i-am auzit pe vânzătorii de ziare strigând: «San Francisco, distrus de un cutremur!» Cu inima apăsată, am citit primele știri tipărite în grabă despre îngrozitorul dezastru.”

„Două săptămâni mai târziu, în călătoria noastră spre casă, am trecut prin San Francisco și, închiriind o trăsură, am petrecut o oră și jumătate privind distrugerea săvârșită în acel mare oraș. Clădiri despre care se credea că sunt ferite de dezastru zăceau în ruine. În unele cazuri, clădirile erau parțial scufundate în pământ. Orașul înfățișa tabloul cel mai înspăimântător al neputinței ingeniozității omenești de a concepe structuri rezistente la foc și la cutremur.”

„Prorokiem Sofoniaszem Pan określa sądy, które sprowadzi na złoczyńców: «Doszczętnie zglądę wszystko z powierzchni ziemi — mówi Pan. Zglądę człowieka i zwierzę; zglądę ptactwo niebieskie i ryby morskie, zgorszenia wraz z bezbożnymi; i wytracę człowieka z powierzchni ziemi — mówi Pan».”

„Și va fi că, în ziua jertfei Domnului, îi voi pedepsi pe căpetenii și pe fiii împăratului, și pe toți cei ce sunt îmbrăcați cu haine străine. În aceeași zi îi voi pedepsi, de asemenea, pe toți cei ce sar peste prag, care umplu casele stăpânilor lor cu violență și înșelăciune...”

„Și va fi în vremea aceea că voi cerceta Ierusalimul cu făclii și voi pedepsi pe oamenii care stau nepăsători pe drojdiile lor, care zic în inima lor: Domnul nu va face nici bine, nici rău. De aceea averile lor vor ajunge pradă, iar casele lor, o pustietate; vor zidi și case, dar nu le vor locui; vor sădi și vii, dar nu vor bea vinul lor.”

“Ziua cea mare a Domnului este aproape, este aproape și vine în mare grabă, chiar glasul zilei Domnului: omul viteaz va striga acolo cu amărăciune. Ziua aceea este o zi de mânie, o zi de necaz și strâmtorare, o zi de pustiere și pustiire, o zi de întuneric și negură, o zi de nori și de întuneric gros, o zi de trâmbiță și de strigare de război împotriva cetățitorilor întărite și împotriva turnurilor înalte. Și voi aduce strâmtorare peste oameni, ca să umble ca niște orbi, pentru că au păcătuit împotriva Domnului; și sângele lor va fi vărsat ca praful, iar carnea lor, ca gunoiul. Nici argintul lor, nici aurul lor nu vor putea să-i izbăvească în ziua mâniei Domnului; ci toată țara va fi mistuită de focul geloziei Lui, căci El va nimici degrabă pe toți cei ce locuiesc în țară.’ Țefania 1:2, 3, 8–18.”

„Dumnezeu nu mai poate îngădui mult timp. Deja judecățile Sale încep să cadă asupra unor locuri, iar în curând vădita Sa dezaprobară va fi simțită și în alte locuri.”

„Va exista o succesiune de evenimente care vor descoperi că Dumnezeu este Stăpânul situației. Adevărul va fi proclamat într-un limbaj clar, neechivoc. Ca popor, trebuie să pregătim calea Domnului sub călăuzirea suverană a Duhului Sfânt. Evanghelia trebuie vestită în curăția ei. Cursul apei vii trebuie să se adâncească și să se lărgască pe traiectoria sa. În toate câmpurile, de aproape și de departe, oameni vor fi chemați de la plug și din îndeletnicirile comerciale mai obișnuite care ocupă în mare măsură mintea și vor fi instruiți în legătură cu bărbați cu experiență. Pe măsură ce vor învăța să lucreze cu eficiență, ei vor proclama adevărul cu putere. Prin cele mai minunate lucrări ale providenței divine, munți de dificultăți vor fi îndepărtați și

aruncați în mare. Solia care înseamnă atât de mult pentru locuitorii pământului va fi auzită și înțeleasă. Oamenii vor cunoaște ce este adevărul. Înainte, și tot înainte, lucrarea va înainta până când întregul pământ va fi fost avertizat, și atunci va veni sfârșitul.”

„Din ce în ce mai mult, pe măsură ce zilele trec, devine evident că judecățile lui Dumnezeu sunt în lume. Prin foc, prin inundații și prin cutremur, El îi avertizează pe locuitorii acestui pământ cu privire la apropiata Sa venire. Se apropie vremea când va fi survenit marea criză din istoria lumii, când fiecare mișcare din guvernarea lui Dumnezeu va fi urmărită cu un interes intens și cu o teamă de nedescris. În succesiune rapidă, judecățile lui Dumnezeu se vor urma una pe alta — foc și inundații și cutremur, împreună cu război și vărsare de sânge.”

„O, ca poporul să cunoască vremea cercetării sale! Sunt mulți care încă nu au auzit adevărul cercetător pentru acest timp. Sunt mulți cu care Duhul lui Dumnezeu Se luptă. Timpul judecăților nimicitoare ale lui Dumnezeu este timpul milei pentru aceia care nu au avut nicio ocazie să învețe ce este adevărul. Domnul îi va privi cu duioșie. Inima Sa plină de milă este mișcată; mâna Sa este încă întinsă ca să mântuiască, în timp ce ușa este închisă pentru aceia care nu au voit să între.

„Îndurarea lui Dumnezeu se arată în îndelunga Lui răbdare. El Își reține judecățile, așteptând ca mesajul de avertizare să fie vestit tuturor. O, dacă poporul nostru ar simți, așa cum se cuvine, răspunderea care apasă asupra lui de a duce lumii ultimul mesaj de îndurare, ce lucrare minunată s-ar face!” Testimonies, volumul 9, 94–97.